

DE MEEUWEN HET TWISKE

De kop is eraf, het spel is op de wagen. De Meeuwen zijn begonnen aan hun vijftigste wintercompetitie sinds 1971. Ho, ho zult U denken, dan missen we twee seizoenen. Dat klopt. Het seizoen 2000 – 2001 werd afgebroken i.v.m. de nieuwjaarsbrand. En in het seizoen 2020 – 2021 werd er in heel Nederland niet gesport door de Corona uitbraak. Hoe het ook zij, we gaan er weer voor. De strijd zal losbarsten.

1971, wat lijkt het allemaal lang geleden. Illustere bijnamen kleurden toen de deelnemerslijst. Plak, Post, Beer, Kitte, Sjef, Schimmel, Koet, Snip, Pé. Laatstgenoemde wist toen na 24 wedstrijden, die allemaal meetelden, de competitie te winnen. Dit seizoen tellen er acht van de twaalf wedstrijden om maar even het verschil aan te geven. Wat hebben we nu dan toch een makkie in vergelijking met het verleden. Nog een opmerkelijk verschil met toen zijn de plaatsen waar de wedstrijden gelopen worden. In de beginjaren liepen we vaak in Schoorl en Bergen. Er waren strandlopen in Egmond, Bergen en Wijk aan Zee. Nu zijn al deze mooie loopjes verdwenen van de kalender. Simpelweg omdat de mensen die het organiseerden te oud zijn geworden en er geen nieuwe aanwas is gekomen om het op te pakken. Overigens een maatschappelijk probleem, het gebrek aan vrijwilligers.

Gelukkig hebben we voor dit seizoen ondanks alle sombere verwachtingen op voorhand, toch weer 52 deelnemers op de startlijst staan. Waaronder 15 dames. Daaronder ook wat nieuwe mensen als Niels Jonk, Niels Bergsma, Yoran van Oort, Enno Veerman, Erik Beudeker, Kim Kes en Annita Kunst. Het bijzondere van Kim en Annita is bovendien dat het gaat om moeder en dochter. Daarnaast heeft Annita in een ver verleden ook al eens het Meeuwenshirt aan gehad. Helaas hebben we ook afscheid moeten nemen van twee trouwe Meeuwen. Wim Jonk en Ben Bruidegom. Deze zeventigers zijn uiteindelijk door hun leeftijd ingehaald. We zullen ze missen. Ze blijven trouwens wel hardlopen hoor, alleen geen wedstrijden meer. Toch komen we ook in de moderne tijd nog

steeds bijnamen tegen. Kuki, Bok, Spar, Pit, Moef en wellicht nog namen die mij niet bekend zijn. Een verrassende naam op de lijst is Bouke Bouma. Recentelijk nog winnaar van de Kermisloop in Edam en een van de toppers van AV Edam. Een geduchte concurrent voor Joost Zaunbrecher, winnaar van de laatste 3 Meeuwencompetities. Joost kennende zal hij zijn huid duur verkopen. Waarbij ik Tyas Visser nog wil memoreren als gevaarlijke outsider. Bij de dames is in mijn ogen Petra Lautenschütz de duidelijke favoriete. Maar goed je weet het maar nooit. Want hoe is de vorm van oud-winnares Gina van Riesen en wat doet nieuwkomer Kim Kes? Allemaal vragen waar we over enige maanden pas het antwoord op zullen weten.

Gelukkig is ook het begeleidingsteam aan de finishstreep niet veranderd. Jan Jonk (Melk) en Tini Zwarthoed zorgen er voor dat alle deelnemers in de juiste volgorde in de uitslag komen. Daarnaast is onze hoffotograaf Jan Vlak weer present om iedereen mooi op de foto te krijgen, daarbij geassisteerd door Jetty Vlak.

Tot zover wat inleidende informatie. Over naar waar het echt om gaat. De wedstrijden dus.

Traditiegetrouw beginnen we de laatste jaren met de 10 km in 't Twiske. Het recreatiegebied ten westen van Oostzaan en Landsmeer. De weergoden waren ons behoorlijk goed gezind. Zonnig en bijna windstil. De wieken van de molen stonden stil.

Voor de start is het altijd leuk om de mensen gade te slaan. Wie is er ontspannen, of wie kijkt er juist wat gespannen. Afke Collet was wat gaperig, hetgeen er op wijst dat er wat spanning aanwezig is.

Margriet Sta van Uitert had ruzie met een banaan. Bananen kunnen ook wel koppig zijn. Uiteindelijk belandde hij in de vuilnisbak. Kees Kwakman had een TomTom van Russische makelij in zijn auto.

Ongeveer 20 seconden voor de start kwam hij doodgemoedereerd het wedstrijdterrein oplopen. Toch scoorde hij nog bij de eerste tien. Direct na het startschot nam de favoriet op voorhand Bouke Bouma de kop om deze niet meer af te staan. Achter Bouke ontspan zich een mooie onderlinge strijd tussen de 39 gestarte Meeuwen. Vele persoonlijke records sneuvelden. Pechvogels van de dag waren Jan

Dorland en Jack Tol die beiden met een blessure tot wandelen gedoemd waren. Toch bereikten zij uiteindelijk wel de finish. Na de finish komen de verhalen los. Om maar wat uitspraken te noemen. Nico Kras (Spar) werd door Elsa Lautenschütz voor een schuinsmarcheerder aangezien. Nico zou namelijk te veel de bochten hebben aangesneden. Nico was zich van geen kwaad bewust. Arno van Ballegooij besloot om zijn schoenen maar in de wilgen te gaan hangen, zo slecht ging het. Willeke Kwakman was niet geheel ontevreden, terwijl Simon Kroon uiterst tevreden was. Natasja Steur heeft nu eindelijk het lek boven waardoor ze sneller kan starten. Gewoon een simpel bakkie snert. Daar zit van alles in.

Om toch nog even op Bouke terug te komen. Volgens eigen zeggen is hij vandaag in zijn allereerste meeuwenwedstrijd ooit "ontgeeld". De Meeuwen lopen immers in gele shirts. Als hardloper moet je ooit in je carrière de Meeuwen hebben gewonnen, anders is je loopbaan niet geslaagd.

Overigens was de grote afwezige vandaag Simon Mooijer. Tja wat zal ik daarover zeggen. Kijk Simon heeft meerdere hobby's. Zo is hij naast hardloper ook de stuwende kracht achter kermisfeestband "Ut oog wil oak wet". En dan is er de avond voorafgaand nog wel eens een optreden waardoor er op zondagochtend simpelweg niet gelopen kan worden. Begrijpelijk. Er liep trouwens nog een kermisartiest mee. Ene Japie Ossevet. Zijn ware identiteit is mij nog steeds niet bekend. Wie oh wie is hij?

Zo de eerste kaarten zijn geschud, de punten verdeeld. Om met Joop Zoetemelk te spreken: "Parijs is nog ver". In ons geval, de twaalfde wedstrijd. Pas op 19 februari zullen we weten hoe de hazen echt hebben gelopen deze competitie.

De eerstvolgende wedstrijd staat op 23 oktober op het programma. Deze loop is door opper Meeuw Robin Kras benoemd als de Mosselloop. Waarschijnlijk omdat in het verleden meerdere Mossels de competitie ooit hebben gewonnen.

De start is om 9.30 uur bij de brandweerkazerne in Oosthuizen. Tot daar.

Theo Mossel